

2) A 2000/78 irányelv 1. és 2. cikkének összefüggő rendelkezéseivel ellentétben a jelen ügyben szereplőhöz hasonló szabályozás, amely alapján a törvényes élettárs élettársának halála után nem kapja meg azt a túlélő hozzátartozónak járó ellátásnak megfelelő ellátást, amelyet a házastárs megkap, jóllehet a nemzeti jogszabályok szerint az élettársi közösség [intézménye] a túlélő hozzátartozónak járó ellátás tekintetében az azonos nemű személyeket a házastársakéval összehasonlítható helyzetbe hozza. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a túlélő élettárs a Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen által működtetett foglalkozási ellátórendszer keretében a túlélő hozzátartozónak járó ellátásban részesülő házastárssal összehasonlítható helyzetben van-e.

(¹) HL C 224., 2006.9.16.

A Bíróság (első tanács) 2008. április 3-i ítélete (Oberlandesgericht Köln – Németország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – 01051 Telecom GmbH kontra Deutsche Telekom AG

(C-306/06. sz. ügy) (¹)

(2000/35/EK irányelv – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés – A 3. cikk (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontja – Késedelmes fizetés – Banki átutalás – Az az időpont, amiktől a fizetést teljesítettnek kell tekinteni)

(2008/C 128/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: 01051 Telecom GmbH

Alperes: Deutsche Telekom AG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oberlandesgericht Köln (Németország) – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 200., 35. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 226. o.) 3. cikke (1) bekezdése c) pontja ii. alpontjának értelmezése – A hitelező joga késedelmi kamat követelésére – Az esedékes összeg hitelező általi kézhez kapásának fogalma – Nemzeti szabályozás, amely a banki átutalási megbízás adós általi megadásának időpontját tekinti a fizetés időpontjának, nem pedig a hitelező számláján történt jóváírás időpontját

Rendelkező rész

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az a banki átutalással teljesített fizetés esetén a késedelmi kamat alkalmazásának elkerülése vagy megszüntetése érdekében megköveteli, hogy a hitelező számláján az esedékes összeget a fizetési határidőre jóváírják.

(¹) HL C 249., 2006.10.14.

A Bíróság (harmadik tanács) 2008. április 10-i ítélete (a House of Lords [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Marks & Spencer plc kontra Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(C-309/06. sz. ügy) (¹)

(Adózás – Hatodik HÉA-irányelv – Az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó adómentesség – Téves adóztatás az általános adókulcs szerint – A nulla százalékos adókulcshoz való jog – Visszatérítéshez való jog – Közvetlen hatály – A közösségi jog általános elvei – Jogalap nélküli gazdagodás)

(2008/C 128/11)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

House of Lords

Az alapeljárás felei

Felperes: Marks & Spencer plc

Alperes: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – House of Lords – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 28. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmezése – Közösségi jog fennállása, amelyre az olyan termék („teacakes”) értékesítője hivatkozhat, amely tekintetében a nemzeti jog fenntartotta az előzetesen megfizetett adó

visszatérítésével járó adómentességet – A nemzeti szabályozásnak az illetékes hatóságok általi téves értelmezése miatt jogalap nélkül megfizetett HÉA – Az általános közösségi jogelvek, köztük az adósemlegesség elvének alkalmazása – A fenti általános jogelvekre az adóalany általi hivatkozás lehetősége a tévesen beszedett összegek visszatérítése érdekében

Rendelkező rész

- 1) Amennyiben valamely tagállam a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 28. cikkének (2) bekezdése alapján – e rendelkezésnek az 1992. október 19-i 92/77/EGK tanácsi irányelv általi módosítása előtt és után egyaránt – a nemzeti jogszabályaiban bizonyos meghatározott termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások tekintetében fenntartotta az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó adómentességet, az ilyen termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat végző gazdasági szereplő nem hivatkozhat semmilyen, a közösségi jog alapján közvetlenül érvényesíthető, ahhoz való jogra, hogy e termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások a nulla százalékos hozzáadottértékadó-kulcs alá tartozzanak.
- 2) Abban az esetben, ha valamely tagállam a 77/388 hatodik irányelv 28. cikkének (2) bekezdése alapján – e rendelkezésnek a 92/77 irányelv általi módosítása előtt és után egyaránt – a nemzeti jogszabályaiban bizonyos meghatározott termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások tekintetében fenntartotta az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó adómentességet, azonban a nemzeti jogszabályait tévesen értelmezte, aminek következtében a nemzeti jog értelmében az előzetesen felszámított adó visszatérítésével járó mentesség alá eső bizonyos termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat az általános adókulcs alapján adóztatott, alkalmazni kell a közösségi jog általános elveit, ideértve az adósemlegesség elvét is, jogot biztosítva ezáltal az e termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat végző gazdasági szereplő számára az e termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások után tévesen kivetett összegek visszaigénylésére.
- 3) Noha az egyenlő bánásmód és az adósemlegesség elvét az alapügyben főszabály szerint alkalmazni kell, nem jelenti ezen elvek megsértését pusztán az a tény, hogy a visszatérítés megtagadását az érintett adóalany jogalap nélküli gazdagodásával indokolták. Ugyanakkor az adósemlegesség elvével ellentétes az, ha a jogalap nélküli gazdagodás fogalmára kizárólag a „payment tradershez” (azon adóalanyok, akik esetében az adott elszámolási időszakban beszedett áthárított adó meghaladja az előzetesen felszámított adót) hasonló adóalanyokkal szemben hivatkoznak, a „repayment tradershez” (azon adóalanyok, akik az előbbiekkal ellentétes helyzetben vannak) hasonló adóalanyokkal szemben azonban nem, amennyiben ezen adóalanyok hasonló árukat forgalmaztak. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az említett ügyben erről van-e szó. Ezenkívül az egyenlő bánásmód általános elvével – amelyet az adózás területén az olyan gazdasági szereplőket érintő hátrányos megkülönböztetések is sérthetnek, akik nincsenek szűkségképpen versenyhelyzetben, más szempontokból mégis hasonló helyzetben vannak – ellentétes a „payment traders” és a „repayment traders” közötti, objektíve nem indokolt hátrányos megkülönböztetés.

- 4) A harmadik kérdésre adandó választ nem érinti, ha bizonyítást nyer, hogy nem érte pénzügyi veszteség vagy hátrány azt a gazdasági szereplőt, akivel szemben a jogalap nélkül beszedett hozzáadottérték-adó visszatérítését megtagadták.
- 5) A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az alapügyben alkalmazandó nemzeti jog időbeli hatályára vonatkozó szabályok alapján az egyenlőség elvének a jelen ítélet rendelkező részének 3. pontjában említett megsértéséből a múltira nézve levonja az esetleges következtetéseket, a közösségi jog és különösen az egyenlő bánásmód elve, valamint azon elv tiszteletben tartásával, amelynek értelmében e bíróságnak ügyelnie kell arra, hogy az általa elrendelt jogorvoslati intézkedések ne legyenek ellentétesek a közösségi joggal.

(¹) HL C 261., 2006.10.28.

A Bíróság (második tanács) 2008. április 3-i ítélete (a Rechtbank Amsterdam – Hollandia előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – K. D. Chuck kontra Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(C-331/06. sz. ügy) (¹)

(Öregségi biztosítás – Tagállami állampolgár munkavállaló – Társadalombiztosítási járulékok – Különböző időszakok – Különböző tagállamok – A biztosítási idők számítása – Nyugdíjfolyósítás iránti kérelem – Harmadik államban lévő lakóhely)

(2008/C 128/12)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Amsterdam

Az alapeljárás felei

Felperes: K. D. Chuck

Alperes: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rechtbank Amsterdam – A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.) 48. cikkének értelmezése – Öregségi biztosítás – Olyan tagállam állampolgára biztosítási idejének kiszámítása, aki két másik tagállamban dolgozott – Lakóhely valamely harmadik államban a nyugdíjkorhatár elérésekor